

Családi események rendezőinek találkozója Országos konferencia Szegeden

Az élet nagy sorsfordulói — legyenek azok boldogságot hozók, vagy tragédiát jelentők — sohasem történhettek és történhetnek ünnepi külsőségek nélkül. A születés, a házasságkötés és a temetés körüli rituálé az ember évezredek óta, szokása, alapvető érzelmi szükséglete. A nagy ünnepek szertartásai változtak a társadalom átalakulásával, s formájukban, tartalmukban idomultak, a ma emberének elvárásaihoz. A szocialista életformához igazodó ünnepi körülmények megteremtésére hivatott családi irodáknak ma már országos hálózati intézményrendszere működik. Ezeknek vezetői és munkatársai gyűltek össze teg-

nap Szegeden, a családi és társadalmi rendezvények szervezőinek IX. országos konferenciáján.

A kétnapos tanácskozárra érkezett közel 200 résztvevőt stílusosan a Szeged megyei városi tanács házasságkötő termében fogadták kiállítás-sal a házigazda szegediek. Az ünnepi események nélkülözhetetlen kellékeinek — a pompázó virágsokroknak — bemutatóján kívül a mozgalom huszonöt évét és a családi irodák tízéves működését bemutató fotó- és dokumentumkiállítást tekinthették meg a vendégek, melyet **Betkő Katalin**, a békéscsabai családi iroda igazgatója nyitott meg.

A tanács dísztermében **Bányainé dr. Birkás Mária**, a

Szeged megyei városi tanács elnökhelyettese köszöntötte az ország 125 családi intézetének képviselőjét, valamint az elnökségben helyet foglaló **dr. Székely Sándort**, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkárát, **dr. Fonyó Gyulát**, a Minisztertanács Tanácsai Hivatala főosztályvezetőjét, **dr. Kulcsár Sándort**, a Csongrád megyei tanács igazgatási osztályának vezetőjét, **dr. Dobóczy Károlyt**, az SZMT titkárát, **Benkő Évát**, a Népművelési Intézet igazgatóját, **Kulcsárné dr. Kiss Piroskát**, a Hazafias Népfront Szeged városi bizottságának titkárát és **Novákne Halász Annát**, a Szeged városi KISZ-bizottság első titkárát.

Az ünnepélyes megnyitóbeszédben a városi tanács elnökhelyettese szót a család megváltozott funkciójáról, s az átalakulás következtében jelentkező gondokról, az életforma-változásról, melyek újabb feladatok elé állítják a családokkal állandó és közvetlen kapcsolatban álló rendezvényirodák munkatársait. Szegedi példával és számadatokkal igazolta e fontos intézményrendszer létjogosultságát, népszerűségének fokozódását. Ugyanakkor kiemelte, hogy a jövőben sokkal nagyobb gondot kell fordítani a családi és társadalmi ünnepek bensőségesebbé és ötletesebbé tételére.

Az országos konferencia első napjának délelőtti rendező irodák és a tanácsai szakigazgatási szervek kapcsolatáról, a megyei irodavezetői munkaközösségek létrehozásáról, és működtetéséről, a világnézet nevelés időszerű kérdéseiről, valamint a családi irodák megyei társulásáról hangzottak el előadások és referátumok. Délután a tapasztalatok kicserélésére és a munka tartalmi-formai gazdagítását lehetővé tevő új feladatok megvitatására nyílt lehetőség a résztvevőknek. Az első munkanap zárásaként díszhangversenyt rendeztek a Tisza-szálló koncerttermében.

A családi ünnepségek rendezőinek mai programjában öt előadás szerepel. Szó lesz többek között a közművelődési intézményrendszer és a rendező irodák kapcsolatáról, a társadalmi szertartások mozgalmának időszerű kérdéseiről, a családi irodák módszertani munkájának segítéséről, és a tízéves iroda eddigi eredményeiről, gondjairól.

A konferencia ünnepélyes zárására ma délután kerül sor.

Az ellenőrt is ellenőrzik

Megyei főügyészségi vizsgálat tapasztalatai

Meglehet, kimondani csak ritkán szoktuk, idegenkedünk a szótól, ez azonban mit sem változtat a lényegen: életünknek nem csupán a stressz, az ellenőrzés is velejárója. Mindenki ellenőriz valakit vagy valamit. Hogy e tevékenység, talán legősibb formáját említsük: féltékeny szerető, házastársak ellenőrzik egymást. Továbbá: aggódó szülők gyermeküket; főnök beosztottját, refest a körzeti megbízott, utazót a jegyvizsgáló. Tápellátást a hivatásos beteglátogató, újságíró az olvasó szerkesztő, és így tovább. Sőt olykor az ember önszántából, saját érdekében ellenőriz önmagát. Mert senki sem tevékenykedhet, ráadásul esendők vagyunk valamennyien. Előfordul, hogy nagyon is jól tudjuk, másként kellene tennünk, mégis az egyszerűbbet, a könnyebbet, a kényelmesebbet, a vonzóbbat választjuk. Aligha lehet kétség a családokkal állandó és közvetlen kapcsolatban álló rendezvényirodák munkatársait. Szegedi példával és számadatokkal igazolta e fontos intézményrendszer létjogosultságát, népszerűségének fokozódását. Ugyanakkor kiemelte, hogy a jövőben sokkal nagyobb gondot kell fordítani a családi és társadalmi ünnepek bensőségesebbé és ötletesebbé tételére.

Erről beszélgettünk **dr. Csuhány Lászlóval**, a Csongrád megyei Főügyészség ügyvezető, aki szokatlanul hangzó feladatra vállalkozott: ellenőrzéseket ellenőriztet. Fogalmazzuk pontosan, a főügyészség vizsgálatainak sorában az ipari szövetkezetek, az áfész-ek és a térszék működésének különböző területein ellenőrzésre jogosult szervek tevékenységét vettük nagytól alá. Annak néztünk utána, hogy az ellenőrzésre hivatott szervek miként tesznek eleget kötelezettségeiknek, milyen az ellenőrzések hatékonysága, hogyan reagálnak az ellenőrzött szervek a megállapításokra. Megvizsgáltuk továbbá, hogy vannak-e az ellenőrzésekben átfedések.

— Ez utóbbi kérdés költőinek tünik, azt hiszem, mindnyájan tudjuk, vannak...

— Így igaz. De hogy milyen mértékben, arról csak elképzeléseink voltak. Mielőtt elmondanám tapasztalatainkat, hadd tegyek némi kitérőt. A gyakorlat ismertetése nélkül légüres térben lebegnének következtetéseink. Vegyük sorra tehát, kik, mely szervek végeznek rendszeres ellenőrzéseket a szövetkezeteknél. Először is, az állam és a népgazdaság alapvető érdekeit szem előtt tartva, az adóhatóság, vagyis a Pénzügyminisztérium ellenőrzési igazgatósága. Szakemberei megvizsgálják: valóságnak megfelelő adatokat tartalmaz-e a gazdálkodásról készített mérleg, ellenőrzik a számviteli rendet, a bizonylati fegyelmet, és természetesen azt, hogy a gazdálkodó szervezet megfelelően teljesítette-e állammal szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeit, a költségvetési juttatások igénybe vételénél szabályszerűen járt-e el.

— A PM egy-egy vizsgálata, a szempontok sokaságából következően, akár harminc-negyven napja is tarthat. Utánuk kik kopogtatnak a szövetkezetnél?

— Az állami törvényességi felügyelet, vagyis a megyei, illetve a városi tanács illetékes szakigazgatási szervek ellenőrei. S hogy őket említtük immár az ellenőrzés három fő csatornájának második ágán evezünk. A törvényességi felügyelet keretében végzett ellenőrzés legfőbb célja annak vizsgálata, hogy a belső szabályzatok mennyiben felelnek meg a jogszabályoknak. Másként fogalmazva: a szövetkezet működése összhangban áll-e a jogszabályok, a belső szabályzatok rendelkezéseivel.

— Egy hónapnál korábban én sem igen végeztem... És ezzel még mindig nincs vége, most következik az ellenőrzés imént említett főbb csatornáit közül a harmadik, a tulajdonosi ellenőrzés, melyre elsősorban a területi érdekképviseleti szervek (MESZÖV, TESZÖV, KISZÖV) mellett létrehozott ellenőrzési iroda hivatott. A szövetkezet egész működésére és gazdálkodására kiterjedő ellenőrzést végez, a társadalmi tulajdon védelméről sem feledkezve meg. A tulajdonosi szempontjai szerint ellenőrzik továbbá a szövetkezeti közgyűlésen demokratikusan megválasztott ellenőrzési bizottság tagjai és a függetlenített belső ellenőrök.

— Jó, hogy a végére értünk, már zsong a fejem. Minden résztvevő a szövetkezetek vezetői, nekik mindent nemcsak hallgatni kell, hanem végigszemlélnek is. Azaz — mozaikot a teljes adminisztrációt — napra kész információkat bocsátani az ellenőrök rendelkezésére, bizonylatokat, számlákat közvetlenül, gyorsan tájékoztatni.

— Pontosan erről van szó. Az ellenőrzések folyamatosnak lekötik a szövetkezetek vezetőit, jó, ha szuszsanásnyi idejük marad. Fo-

gaskerekűk gyanánt funkcionálnak egy olyan mechanizmusban, mely a felesleges ismétlődéseket, átfedéseket miatt néha csak a már ismert eredményt produkálja. Véleményünk szerint új jogszabályi rendelkezésre lenne szükség ahhoz, hogy az ellenőrzési területek elkülönülhessenek egymástól, hogy a különböző ellenőrzéseket végzők ne kényszerüljenek ugyanazt vizsgálni. Ma még aligha tehetnek mást. (Egy példa csupán: a pénzügyi-gazdasági ellenőrzést végző adóhatóságnak szükségképpen foglalkoznia kell a szövetkezet belső szabályzataival, így az alanszabállyal, a bér- és a munkaügyi szabályzattal is, nem hagyhatja figyelmen kívül az árhatóság hatáskörébe tartozó jogszabályi rendelkezések végrehajtását sem, másként ugyanis nem tudna adózással kapcsolatos megállapításokat tenni. Sőt előfordul, hogy a belső ellenőrzés munkáját is vizsgálja, vagy e területre vonatkozóan is kénytelen észrevételeket tenni.)

— Azt hinné az ember, ha egy ilyen szövetkezetet ilyen sok szerv, ilyen sokrétű szempontok szerint ellenőriz, ott előbb-utóbb minden a helyére kerül, hibát nagytól sem talál.

— Éppen ellenkezőleg. És nem csak azért, mert mint mondtam szokták, sok bába közt elvész a gyerek. Elsősorban amiatt, hogy az adóhatóságot kivéve, egyik ellenőrző szerv sem tehet egyebet: jegyzőkönyvbe foglalja a feltárt hiányosságokat, és a vezetőségnek a hibák megszüntetését javasolja. A vezetőség rendre meg is tárgyalja a tapasztalatokat. Sőt a hiányosságok kiküszöbölésére intézkedési tervet készít, határidők, felelősök megjelölésével. Legtöbbször csak formális az intézkedés, így aztán egy-két év múltán szinte ugyanazt állapíthatják meg az ellenőrzések, mint korábban. Hatásosabb volna, ha az ellenőrzést végző szervek nem ütemterv szerint, hanem (akár szűrőpróbaival) rövid időn belül győződnenek meg mit tettek a szövetkezetben a vizsgálat során kimutatott hibák megszüntetésére, a javasolt felelősségrevonási eljárások megindítására. A gyakorlat ezzel szemben az, hogy többnyire ők is megelégszenek a formális intézkedési tervvel. Magyarán: a végrehajtások ellenőrzésénél már nem olyan következetesek, mint amikor az ellenőrzést végezték.

— Mi mással felelhetnének a beszélgetést: érdemes volna talán a jelenlegi jogszabályozást felülvizsgálni, mégpedig mindkét fél, az ellenőrző szervek és az ellenőrzöttek speciális szempontjaira figyelemmel. Gazdasági érdekeink is erre ösztönöznek.

Ladányi Zsuzsa

Szolgáltatunkban a szabvány

A Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) 1946. október 14-én alakult meg. A megalakulás évfordulóját 13 évvel ezelőtt szabványosítási világnappá nyilvánították. E napon a világ csaknem minden országában megemlékeznek a szabványosításnak az egyes országok gazdaságában és a világereszkedelemben, a nemzetközi együttműködésben betöltött segítő szerepéről. Az idei szabványosítási világnap alkalmából mind az ISO elnöke, mind a vilámapari szabványosítással foglalkozó társszervezet, a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) elnöke nyilatkozatot adott ki, amelyben felhívták a világ ipari-kereskedelmi szakembereit a fokozott nemzetközi szabványosítási együttműködésre.

A szabványosítás eredményei ma már olyan természetesen beépülnek mindennapi életünkbe, hogy nem is gondolunk rá. Természetesnek tekintjük, hogy lakásunk telefonkészülékén a megfelelő számokat tárcsázva, egy távoli ország városában levő telefonközpont, és a közbeeső hazai és külföldi állomással létesítenek automatikus kapcsolatot, és nem gondolunk arra, mennyi műszaki egységesítést igényelt ez az egyszerűnek tűnő művelet az országok postái között. Természetesen tekintjük, hogy különböző országok vasútjainak vagonjai könnyedén hozzákapszolóhatók egy nemzetközi gyorsvonathoz, és nem gondolunk arra, hogy ehhez a vagonok méreteit, ütközőit, vonószerkezeit, fékberendezéseit stb. kellett egységesíteni. Fel sem merül bennünk a gyanú, hogy a magyar gyártmányú rádiókkal összekapcsolt cseh-szlovák gyártmányú lemezjátszón ne volna lejátszható a világ bármely országában gyártott hanglemez, pedig ennek is igen sok egységesítés a feltétele. Ugyanez a helyzet a fényképezőgépek és a hozzájuk tartozó filmek, a választék bővítés céljából importált villamos készülékek, vagy éppen a leg-egyszerűbb kötélemek, csavarok felhasználásával.

A hazai ipar számára is nélkülözhetetlen segítséget nyújtanak a szabványok. A méretek és műszaki jellemzők egységesítésével, a választék rendezésével lehetővé teszik, hogy az egyes elemekből nagyobb mennyiséget gyártsanak, s ezzel megteremtésük a gépesítés, automatizálás lehetőségét. A

rendeltetésszerű alkalmasság műszaki követelményeinek előírásával megkönnyítik a gyártó és a felhasználó között a szerződés műszaki feltételeinek meghatározását. Ezen túlmenően a biztonság, az élet- és egészségvédelem, a környezetvédelem, és a fogyasztók alapvető érdekeinek védelme érdekében, kötelező előírásaival a hozzá nem értő, vagy a gazdasági hatalommal nem rendelkező fogyasztó helyett az államhatalom eszközeivel segít ügyelni arra, hogy a fogyasztó az árral arányos minőségű, megfelelő terméket kapjon. Ehhez természetesen a szabványok méltányos előírásai mellett a követelmények betartását ellenőrző szervezetek működése is szükséges.

A nemzetközi követelményszinteket tartalmazó hazai szabványok abban is segítik az iparvállalatokat, hogy tájékoztatják arról a műszaki színvonalról, amelyet gyártmányaiknak teljesíteniük kell ahhoz, hogy reményük lehessen gyártmányaik külpiazi értékesítésére. Tehát az exportáló vállalatok alapvető érdeke, hogy gyártmányaik legalább megfeleljenek a szabványok követelményeinek, még akkor is, ha a hazai szabványok exporttermékekre nézve semmiféle kötelezettséget nem írnak elő.

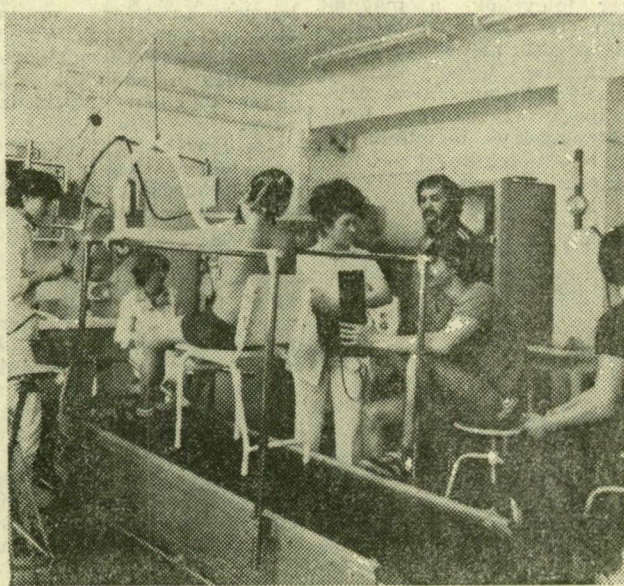
A szabványok helyes alkalmazása növeli az ipar versenyképességét, elősegíti a termelés gazdaságosságát, megkönnyíti a nemzetközi együttműködést. Elősegíti az anyaggal, energiával, munkaerővel való gazdálkodást, a takarékoskosságot.

A magyar szabványosítás szorosan együttműködik a célok érdekében a KGST megfelelő szerveivel, és a nemzetközi szabványosító szervezetekkel. Szabványait a nemzetközi előírásokkal összhangban dolgozza ki, és rendszeresen korszerűsíti. A gazdaságirányítás korszerű módszereinek megfelelően a magyar szabványok mintegy 90 százaléka a vállalati érdekeltség, a gazdasági ösztönzők és szabályozók hatására, a vállalati vezetők döntése alapján érvényesül, és csak igen szűk területen alkalmazza őket az állam kötelező előírásaként, a közérdek, a biztonság, az egészségvédelem biztosítására.

A szabványosítási világnap megbecsülése azoknak a szakembereknek, akik e fontos munkát szorgalommal és felelősséggel végzik.

(KS)

Légzésfunkciós laboratórium Deszken

Somogyi Károlyné felvétele

A deszki tudományintézet légzésfunkciós laboratóriumát 5 és fél millió forint értékű nyugatnémet géppel szerelték fel. A laboratórium a betegek kiszolgálásán kívül alkalmas sportolók vizsgálatára, teljesítmények pontos mérésére is

Havasi Ferenc látogatása az Operaháznál

Havasi Ferenc, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára szerdán megtekintette az Operaház rekonstrukciós munkálatait. A látogatásra elkísérte **Ábrahám Kálmán** építésügyi és városfejlesztési miniszter és **Drecsin József** művelődési miniszterhelyettes. **Somogyi László**, a Generál Kivitelező Középpület-

építő Vállalat igazgatója számolt be a munkálatokról. A végleges fűtési rendszer megépítésével most a tervszerű téli munka feltételeinek megteremtésére készülnek. A vendégek elismeréssel fogadták a tájékoztatást arról, hogy a rekonstrukció a meghatározott ütemterv szerint folyik.